

музикаленъ успѣхъ на сливенци. Самиятъ председателъ на Б. П. Съюзъ — композиторътъ Петко Стайновъ — не току тъй заяви предъ председателя на хора ни: „Бѣхъ слушалъ за сливенци, но сега имахъ случая да се увѣря, че Вие имате интелигентни пѣвци и интелигентно ржководство и пѣете напълно културно“...

В. Димитровъ

*

„ Презъ последнитѣ нѣколко години се забелязва у насъ единъ голѣмъ подема въ хоровото дѣло, което има въ нашата страна всички необходими предпоставки за процвѣтяване. И което е особено отраднo — то е, че този устремъ къмъ възходъ е общъ за цѣлата страна: въ провинцията днесъ имаме хорове, които стоятъ на значителна художествена висота съ представителна стойностъ и за предъ чуждия свѣтъ. Единъ отъ тѣзи хорове е сливенския н. х. „Добри П. Чинтуловъ“, който преди три години изненада софиянци съ стройното си пѣние и изискано изпълнение. Благодарниятъ гласовъ съставъ на хора е използванъ отъ г. Илия Цековъ по най-целесъобразенъ начинъ и така, този хоръ, имащъ на лице най-главнитѣ условия за художествени постижения: добри гласове и сръченъ диригентъ — заема мѣсто *между най-добритѣ хорове въ страната*. Г-нъ Цековъ е много живъ и темпераментенъ хоровъ диригентъ, съ здравъ гласовъ усѣтъ и съ своето умѣние за хорова работа и съ стегнатата дисциплина, що е въвелъ, добива толкова хубави резултати.

Ив. Камбуровъ

в. „Утро“ бр. 8257 отъ 26. II. 1937 г

*

Родна пѣсенъ . . .

„ Родната пѣсенъ, пѣта отъ Сливенския народенъ хоръ, която имахме случая да чуемъ на пернишка сцена, свлича отъ насъ тяжеститѣ но дѣлничното, отърсва ни отъ егостичното, издига ни надъ преходното и ни понася на своитѣ сребърни криле въ висинитѣ, гдето душитѣ ни се кпятъ въ струитѣ на висша хармония — царството на безгранична близость, единомислие и родство. . . Когато Сливенскиятъ хоръ разказва съ езика на душитѣ, езика на музиката — тази чародейка — за сълзитѣ и радоститѣ, устрема и благородството на гения на цѣлъ народъ, неговитѣ копнежи, падения, възходи, красотата на неговото южно небе, величието на тихия Дунавъ и гордостъта на Стара-планина, цѣла епопея на плодовити усилия въ миръ, безкрайни напрежения и върховни жертви въ бой за свобода — Вие затваряте устата на хулителитѣ на българския народъ и имъ доказвате най-живо и убедително, че българскиятъ народъ е културенъ, че има пѣсенъ, която затрогва до сълзи и най-коравия отрицателъ—врагъ.

„Родна пѣсенъ насъ навѣкъ ни свързва!“

Св. Машаровъ

членъ на адм. съветъ на мини „Перникъ“
в. „Изтокъ“ бр. 116, 14. III. 1937 г.

*

Изъ критикитѣ по сборния концертъ въ Сливенъ.

Имахме удоволствието на 7 т. м. вечерта, въ салона „Зора“ да чуемъ тържественъ концертъ по случай събора на народнитѣ хорове. Програмата бѣ дълъгъ нанизъ отъ български пѣсни, които ни държаха въ напрежение повече отъ 3 часа. . . Но ето публиката замира въ затаенъ дѣхъ. Предъ насъ е Сливенския народенъ хоръ „Добри П. Чинтуловъ“, който трѣбва да представи хоровото дѣло на гр. Сливоенъ предъ толкова много конкуренти. Почва изпълнението